

جریان سیاسی
و
درگیریهای گروه‌ها و حزب‌ها در مکران

شش گفتار از رادیو صدای کردستان

شهریور ماه ۱۳۶۶

شنوندگان گرامی !

در تاریخ ۵ خرداد ماه ۱۳۶۶ قطعنامه‌ای از سوی " ۶ جریان سیاسی " تحت عنوان قطعنامه " مشترك انتشار یافت . این قطعنامه از چند نظر جلب توجه میکند .

جریانهایی که ظاهراً قصد میانجیگری دارند ، بدون اینکه قبلاً با حزب دمکرات تماس بگیرند و از نظرات این حزب که یکی از طرفین درگیرها بشمار میرود اطلاع کافی پیدا نکنند به انتشار قطعنامه دست زدند و سپس از طرفین خواستند که آنرا بپذیرند . این چنین روشی در میانجیگری تنها میتواند از اختراعات گروههایی باشد که نام " ۶ جریان سیاسی " بر خود نهاده‌اند . اگر در مطالعه " قطعنامه " مشترك " دقت بیشتری به خرج دهیم ، آشکار میگردد که این قطعنامه تنها مورد موافقت امضا کنندگان آن نیست بلکه قطعنامه " مشترك " ۶ جریان سیاسی " باضافه " کومهله " بشمار میرود ، تنها با این تفاوت که کومهله فعلاً چنین مصلحت دیده که امضای خود را زیر قطعنامه نگذارد .

از اینرو کسانی که ظاهراً به میانجیگری برخاسته‌اند از همان آغاز بیطرفی را زیرپا گذاشته‌اند و هدفشان تحمیل نظرات کومه‌له بر حزب دمکرات بود است .

بد نیست قبل از بررسی مفاد " قطعنامه " مشترك " نظری به ماهیت امضا کنندگان این قطعنامه بیفکنیم . برای هر نوع میانجیگری دو شرط اصلی لازم است . نخست بیطرفی ، دوم مورد قبول طرفین دعوا بودن . دو جریان کومه‌له‌ی یکسانی و ارتش رهائی‌بخش از چند نفر افراد انگشت شمار تشکیل شده‌اند و نمیتوان آنها را نیروی سیاسی به حساب آورد . ماموستا شیخ عزالدین حسینی یک شخصیت مذهبی و سیاسی است و جریان سیاسی بشمار نمیرود . چریکهای فدائی خلق ایران در مسئله درگیریهای کومه‌له و حزب دمکرات سازمان بی طرفی نیست و بارها از مواضع کومه‌له دفاع نموده است . نماینده " سازمان چریکهای فدائی خلق " در کمیسیون منتخب " ۶ " جریان سیاسی " نیز صراحتاً از مواضع کومه‌له دفاع میکرد و اگر نماینده کومه‌له به جای او در کمیسیون نشسته بود ، نمیتوانست با تعصب بیشتری به دفاع از این مواضع بپردازد . بدین ترتیب یک چنین ترکیبی از " جریانهای سیاسی " نه میتواند بیطرفی را رعایت کند و نه صلاحیت کافی برای میانجیگری داشته است .

متن قطعنامه " مشترك " ، یعنی قطعنامه‌ی که از سوی " ۶ " جریان سیاسی امضا شده و ظاهراً میبایست حساوی نقطه نظرهای طرفین درگیری و یا نظراتی کاملاً بیطرفانه باشد ، صاف و ساده بیانگر دیدگاههای یک جانبه کومه‌له

است که در سه ماده خلاصه شده است .

۱- قطع فوری جنگ: ۲۰- حل و فصل اختلافات به طرق سیاسی ۳۰- آزادی تبلیغ و ترویج ۴۰- کلیه کسانیکه طی دو سال گذشته از نزدیک از مواضع کومه‌له و حزب دمکرات اطلاع دارند خوب میدانند نه سه بند مذکور را کومه‌له همیشه تکرار نموده است و در واقع این سه ماده ، بخش اساسی طرح پیشنهادی کومه‌له را تشکیل میدهد و " ۶ جریان سیاسی " چیز تازه‌ای ابداع ننموده‌اند . در ضمن مطالعه " قطعنامه " مشترک نشان میدهد که این قطعنامه نه به علل درگیریها پرداخته و نه کوچکترین اشاره‌ای به موضع حزب دمکرات نموده است .

در این قطعنامه حتی ظاهر امر هم حفظ نشده و اصطلاحات و شعارهایی که بکار رفته همانهایی است که در ادبیات کومه‌له بچشم میخورد . گوئی قطعنامه را کومه‌له تنظیم نموده و به امضای " ۶ جریان سیاسی " رسانده است .

با اینهمه حزب دمکرات بخاطر آنکه بیشتر از هر نیروی سیاسی دیگری به پایان دادن درگیریها در داخل جنبش کردستان علاقه دارد ، با انعطاف کامل و سعه صدر بسیار قطعنامه " مشترک برخورد کرد و در نامه " مسوره " ۱۰-۱۱ خرداد خطاب به سازمان " راه کارگر " به اقدام " ۶ جریان سیاسی " پاسخ مثبت داد . در پایان نامه " دفتر سیاسی چنین میخوانیم :

" امید داریم که با رعایت اصل بیطرفی " ، انصاف و بویژه واقع بینی در کوششهای خود موفق باشید . "

دفتر سیاسی حزب ما حاضر شد چندین بار با
" کمیسیون منتخب ۶ جریان سیاسی " به مذاکره بنشینند .
در جریان مذاکرات بتدریج روشن گردید که هدف " ۶ جریان
سیاسی " بیشتر افشاگری است نه پایان دادن به درگیریها .
هرچه در جریان مذاکرات گفته میشد و یا حتی گفته نمیشد
چاپ و منتشر میگردد . در برخی موارد نظر حزب دمکرات
تحریف شده و انتشار یافته است . از سوی دیگر برخی از
" جریانهای سیاسی " دیگر که قطعاً ما امضاء نکرده بودند ،
کارزار تبلیغاتی علیه حزب دمکرات راه انداختند و پشت سرهم
اعلامیه دادند تا به خیال خود از سوی " توده های خلق "
حزب دمکرات را تحت فشار قرار دهند .

آنچه در جریان این مذاکرات جالب بود این واقعیت
است که در حالی که " کمیسیون منتخب " دائماً کوشش
داشت موضع حزب دمکرات را تعدیل نماید و آنرا به دیدگاه
کومهله نزدیک تر سازد ، کوچکترین مدرکی ارائه نداد که حاکی
از تغییر در موضع کومهله باشد . هرچند برخی از اعضای
" کمیسیون منتخب " ادعا میکردند که در مواضع کومهله نسبت
به حزب دمکرات و مسئله قطع درگیریها تغییرات جدی روی
داده است ، تا به امروز هم معلوم نشد این تغییرات
کداماند .

جالب تر از همه اینکه هنگامیکه در تاریخ ۲۴ تیرماه
۱۳۶۶ " کمیسیون منتخب " تقاضای ملاقات با دفتر سیاسی
کرد و دبیرخانه حزب دمکرات پیشنهاد نمود که بعلت
مشغله زیاد این ملاقات چند روزی به تأخیر افتد ، دو روز بعد

یحیی در تاریخ ۲۶ تیرماه نامه، التیماتوم گونه‌ای از سوی
همین کمیسیون به دفتر سیاسی حزب ارسال شد. مفاد این
نامه بوضوح نشان می‌دهد که نویسندگان آن بیطرفی را کنار
گذاشته و دنبال بهانه میگردند تا سند محلومیت حزب
دمرات را صادر نمایند.

پاسخ این نامه آنچنانده شایسته بود از سوی دفتر
سیاسی حزب داده شد و بویژه در آن یادآوری گردید که
"حزب دمورات مانند همیشه آماده است به سخنان و
توصیه‌های دوستان و جریانهای سیاسی دارای حسن نیت
گوشر فرا دهد، لیکن هر نوع تهدید و التیماتومی را شدیداً
رد می‌کند." بضمیمه، این نامه پیشنهاد های حزب دمورات
برای پایان دادن به درگیریها کتبا در اختیار "کمیسیون
منتخب" گذاشته شد.

عدم رعایت بیطرفی از سوی "کمیسیون منتخب" یببار
دیگر هنگامی ظاهر گردید که خود مستقیماً پیشنهاد های
حزب دمورات را رد نمود بدون اینکه منظور یا مدخ کومهله به
این پیشنهادها باشد و بدین ترتیب تردیدی باقی نگذاشت
که بیطرف نیست و نقش میانجیگری بیطرفانرا به عهد
نگرفته است، بلکه هدفش دفاع از مواضع کومهله و جبهه‌گیری
در مقابل حزب دمورات کردستان ایران است. چنین بنظر
میرسد که مقصود برخی از اصحاء کنندگان "قطعنامه"
مشترک "که نامشان را در هیچ دفتری نمیتوان یافت، تنها
مطرح کردن خود بوده و لاغیر.

این مذاکرات علی‌رغم جوانب منفی آن که ذکر شد یببار

دیگر این حقیقت را آشکار ساخت که بر خلاف ادعای " میانجیگران " کومهله در مواضع علنی خود کوچکترین تغییری نداده است. در هیچکدام از پیشنهاد های کومهله نیز تغییری ولو جزئی مشاهده نمیشود. جالب توجه اینست که در روز هائیکه بزعم " کمسیون منتخب " مذاکرات روند مثبتی طی میکرد، رادیو کومهله در تفسیر روز ۲۴ نیمه خود حزب دمکرات را بیاد ناسزا گرفته بود و درباره " سیمای جنگ افروزانه و خیانت بار " حزب دمکرات که " علنا کمر خیانت بسته " داد سخن میداد و حزب دمکرات را " حافظ منافع و قدرت سرمایه در کردستان " قلمداد میکرد. حال این سؤال در ذهن شنونده مطرح میشود که اگر حزب دمکرات کمر خیانت بسته و " حافظ منافع سرمایه است "، چرا کومهله که خود را انقلابی و محالف سرمایه و سرمایهداری جامیزند اینهمه اصرار میوزد با چنین حزبی از در صلح و آستی درآید و حتی همکاری کند؟

پس کومهله تغییری در مواضع خود نداده و تنها قصد مانور و عوامفریب دارد و صلح طلبی کاذب کومهله ریاوتزویری بیش نیست. در حالیکه حزب دمکرات همچنانکه پیشنهاد های اخیرش نشان میدهند گامهای مثبتی بمنظور خاتمه دادن به جنگ برداشته. از یسوی شرطهای خود را برای رسیدن به صلح تعدیل نموده و از سوی دیگر پیشنهاد هایی ارائه نموده که در صورت قبول آن از جانب کومهله ریشه درگیریها از میان خواهد رفت، صلح در درون جنبش کردستان تامین خواهد شد و راه برای همکاری دو

سازمان هموار خواهد گردید . اگر گردانندگان کومه‌له در
مقابل جنبش کردستان اندکی احساس مسئولیت بکنند و
حسن نیت داشته باشند باید پیشنهاد های حزب دمکرات را
که پاسخگوی واقعیت امر روزی کردستان است بپذیرند و بیه
درگیریها خاتمه دهند . اینک رهبران کومه‌له یبیار دیگر در
محک آزمایش قرار دارند و آینده نشان خواهد داد که آیا
آماده‌اند از گذشته درس بگیرند و راه صلح و اتحاد را بپیمایند
یا همچنان با تاکید بر مواضع نادرست پیشین خود اصرار
دارند در کوره راه نفاق و پراکندگی گام بردارند و بیه
درگیریهای مسلحانه در داخل جنبش ادامه دهند .

ههو النامه‌ی کتیب

شنوندگان عزیز !

در گفتار قبلی گفتیم که در تاریخ پنجم خرداد ماه امسال ،
نوشته‌ای تحت عنوان " قطعنامه 'مسترك' از سوی کسانیكه
نام " ۶ جریان سیاسی " بر خود نهاده بودند در مورد
درگیریهای حزب دمدرات و كومه‌له انتشار یافت . انون ، در
گفتار امروز نخست متن این " قطعنامه " را برایتان قرائت
می‌کنیم :

قطعنامه ' مسترك ' ۶ جریان سیاسی

خلق رزمنده ' کرد !

كارگران و زحمتكاران ایران !

احزاب و سازمانهای انقلابی سراسر جهان !

نظر به اینکه انون بیش از دو سال است ، درگیریهای
خونینی بین حزب دمدرات كردستان ایران و سازمان
كردستان حزب کمونیست ایران - كومه‌له ، در جنبش خلق
كرد جریان دارد ، و در طول این درگیریها صدها تن از
پیغمبران فهران خلق كرد بخون در غلطیده‌اند ، و از رهگذر
این درگیریها جنبش خلق كرد برای حق تعیین سرنوشت
خویش و رهایی از ستم ملی و طبقاتی ، و انقلاب خلقهای
سراسر ایران در پیوند با آن ، متحمل لطماتی جبران ناپذیر
شده‌است .

نظر به اینکه ادامه ' این درگیریها جز به ضرر جنبش خلق

رزمنده، درد و جنبش سراسری نبود و مانع از آن می‌گردد که همه، تنگها به سوی رژیم ضد انقلابی و ضد خلقی جمهوری اسلامی نشانه رود.

نظر به اینکه توده‌های خلق درد و عموم نارگساران و زحمتشان ایران خواهان پایان این جنگ، زیانبار هستند.

ما تیره‌های سیاسی امضاء کننده، زیر اژد و طرف درگیر موکدا می‌خواهیم:

۱- جنگ، را فوراً قطع نمایند.

۲- اختلافات خود را به طرق سیاسی حل و فصل کنند.

۳- به آزادی تبلیغ و ترویج و حق فعالیت سیاسی - نظامی متعهد شوند.

بر این اساس، ما آمادگی کامل خود را برای هرگونه شرکت فعال جهت پایان دادن به این درگیریهارا اعلام می‌داریم.

امضاها:

شیخ عزالدین حسینی

چریکهای فدائی خلق ایران

چریکهای فدائی خلق ایران (ارتش‌رهای بیختر خلفهای

ایران)

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

دفتر سیاسی سازمان نارگران انقلابی ایران (راه‌نارگر)

کومه‌له یسانی کردستان - ایران

شنوندگان گرامسی!

این بود متن قطعنامه، مشترك باصطلاح ۶ جریان

سیاسی به‌مراه این قطعنامه نامهای هم بود حاکی از اینکه
این به اصطلاح ۶ جریان سیاسی ، کمسیون کوچتری مرکب
از ۳ عضو بنام " کمسیون منتخب " از بین خود تعیین
کرد ماند ، اعضای کمسیون منتخب عبارت بودند از : چریکهای
فدائی خلق ایران - سازمان چریکهای فدائی خلق ایران و
راه کارگر ، وظیفه کمسیون منتخب رفت و آمد بین حزب دمکرات
و کومه‌له ، و گفتگو بمنظور اجرای قطعنامه بود .

همچنانکه ملاحظه می‌کنید ، و ما در گفتار قبلی نیز به آن
اشاره کردیم . این قطعنامه از چند جهت قابل توجه است :
نخست ، معلوم نیست که اینان ، چگونه با این همه
سختی نام نیروی سیاسی و " جریان سیاسی " برخورد
می‌نهند ؟ بعنوان مثال همه میدانند که شماره " اعضا " ،
" ارتش رهانیخست خلقهای ایران " و کومه‌له یکسانی
کردستان " رویهم به شماره انگشتان دست نمی‌رسد ، آیا
اینان نیروی سیاسی بحساب می‌آیند ، که برای نیروهای
سیاسی تعیین تکلیف کنند ؟ و یا شیخ عزالدین حسینی یک
فرد مذهبی است و البته به سیاست هم ، آلوده شده است .
حتی همانطور که در این قطعنامه می‌بینیم ، همان اصطلاحات
سازمانهای کمونیستی ، " دارگران سراسر ایران " و سازمانهای
انقلابی سراسر جهان " را نیز مورد خطاب قرار میدهد ! اما
آیا شیخ عزالدین یک جریان سیاسی است ؟

دوم ، کسیکه می‌خواهد برای حل اختلافات بین دو
طرف پادرمیانی کند حداقل باید بیطرف باشد و بی طرفی
وی از سوی هر دو جانب اختلاف مورد قبول فرار گیرد ، در

حالی که بعنوان مثال، چریکهای فدائی و سازمان چریکهای فدائی که دو عضو اصلی کمیسیون منتخب اند، از همان آغاز درگیری بین حزب دمکرات و کومله از دو سال و نیم قبل تاکنون، پیوسته و بطور علنی از کومله جانبداری کرده اند، به این پیهانه که هرچه باشد، بالاخره کومله‌ی‌ها کومنیست‌اند و با آنان در یک جبهه فرار دارند! چنین سازمانهایی چگونه میتوانند میانجیگر منصف و بی‌طرفی باشند؟

سوم، ۳ بندی که از سوی باصطلاح ۶ جریان سیاسی اینگونه بشیوه^۶ امر و فرمان در قطعنامه آمده‌اند حاوی هیچ حرف یا پیشنهاد تازه‌ای نیستند و در واقع، همان سخنانی هستند که کومله از نخستین روز حمله به اورامان و ارتباب عمل جنایتکارانه^۷ خود، تاکنون آنها را پیوسته تکرار کرده است. نظیر خاتمه دادن فوری و بدون قید و شرط به درگیری! بهمین سادگی و با چشم پوشی از آنهمه زبان و تلقاتی که تاکنون وارد آمده است، بدون توجه به علل آغاز و ادامه^۸ این درگیریها! یعنی بطور خلاصه: کومله هر وقت خواست حمله کند بکشتار بپردازد و، هرچه دلش خواست از جنایت و خیانت انجام دهد، در مقابل حزب دمکرات هم باید بدون قید و شرط و دست بسته چشم بروی همه^۹ اینها بیند و مطیع و سرزیر برای باصطلاح مذاکره با کومله به گفتگو بنشیند!

و یا راهنمایی و نصیحت که: موضع سیاسی بگیرید و، از طریق سیاسی با مسائل برخورد کنید و، دمکراسی را رعایت نمائید و از این گونه اندرزها! توگویی استادان پرتجربه^{۱۰} میدان سیاست و مدافعان بلندآوازه^{۱۱} دمکراسی، و سببهای

شناخته شده، احساس مسئولیت، به راهنمایی کودکان
پی تجربه و غیر مسئول نشسته اند! کسانی که خود، بر سر آنکه
آیا اعضای خودشان حق دارند با اسلحه به مقر مرکزیت وارد
شوند یا نه، بر روی هم اسلحه می کشند و ۶-۷ نفر از رفقای
خود را بقتل می رسانند! یا در يك کشور اروپایی نظیر آلمان،
بر سر اینکه آیا طرفداران فلان سازمان اپوزیسیون ایرانی هم
حق دارند در مجامع عمومی نظر خود را ابراز دارند یا نه؟
با همدیگر درگیر می شوند و با هر چه در دست دارند به
مضروب کردن هم می پردازند و سپس از ناسزا و تهمت و حمله
لفظی علیه یکدیگر اعلامیه ها منتشر می سازند.

با وجود همه اینها، همانطور که در گفتار قبلی گفتیم،
حزب دمکرات از آنجا که پیش از هر نیروی سیاسی دیگری
خواستار خاتمه دادن به درگیری مسلحانه در درون جنبش
کردستان است، با حسن نیت و سعه صدر با قطعنامه
برخورد نمود، و طی نامه ای بتاريخ دهم خرداد ماه پاسخ
قطعنامه را برای سازمان راه کارگر فرستاد.
اینهم متن پاسخ، رهبری حزب دمکرات به قطعنامه
مشترک:

تاریخ ۱۳۶۶/۳/۱۰

شماره ۱۵۰۳

دوستان دفتر سیاسی سازمان کارگران (انقلابی)
ایران (راه کارگر)

با سلام گرم

نامه‌ای از طرف " کمیسیون منتخب ۶ جریان سیاسی " که نام سازمان شما هم در پای آن بود دریافت شد .
قبل از هر چیز ، از توجه شما به جنبش خلق کرد و تأکید مسئولانهای که بر رابطه این جنبش با جنبش سراسری ایران دارید سپاسگزار می‌شویم .

بدیهی است که اثرات منفی و زیانبار جنگ تأسّف آور کومه‌له با حزب دمکرات کردستان ایران ، بر هیچکس پوشیده نیست . از این رو حزب ما هر تلاش عمیقانه‌ای را از جانب شخصیتها و سازمانهای سیاسی برای خاتمه بخشیدن به این جنگ ارجح می‌شمارد و به آن با حسن نیت و بدیده تقدیر می‌نگرد . ما چه طی مقالات و گفتارهای متعدد رادیویی ، و چه در مذاکرات و دیدارهای دو یا چند جانبه ، نظرات خویش را در مورد این جنگ ناخواسته بارها ابراز داشته ، آمادگی خود را جهت پایان دادن به آن ، و ایجاد محیطی که در آن " همه تفنگها بسوی رژیم ضد انقلابی و ضد خلقی جمهوری اسلامی نسانه رود " اعلام نموده ایم . با وجود این ، ضروری می‌دانیم که در پاسخ ۳ بند مندرج در نامه شما فعلا بطور مختصر دو نکته را خاطر نشان سازیم :

۱- اگر می‌پذیرید که آغاز این جنگ تأسّف بار که يك امیر ناگهانی و بدون مقدمه ، که نقطه اوج اختلافات چند ساله بین دو سازمان بوده است ، آنگاه تصدیق خواهید نمود که خاتمه بخشیدن فوری به آن نیز بعد از این همه خسارات که بر جنبش وارد آمده است بدون بعضی تضامنها و اصولی قبلی ، عملا با واقعیات موجود سازگاری نخواهد داشت ، و در عمل

احتمال بروز مجدد برخوردهای مسلحانه پیوسته در بین خواهد بود، که این وضع، یعنی زنجیره برخوردهای متوالی و مستمر، نه در توان حزب ما است و نه در خدمت مصالح جنبش.

۲- حزب دمکرات کردستان ایران افتخار می‌کند که اعتقاد و تعهد به آزادی تبلیغ و ترویج نظرات و حقایق فعالیت‌های سیاسی و نظامی را پیوسته جزو اصول اساسی خویش دانسته و در جریان هشت سال مبارزه تند و خونین کردستان با همه توان در راه رعایت و پیاده کردن آن تلاش ورزیده است.

با این همه تصدیق خواهید کرد که با حق فعالیت نظامی تنها آنگاه میتوان موافقت داشت که این فعالیت علیه رژیم ضد بشری احوندی باشد نه علیه حزب دمکرات یا هر سازمان سیاسی دیگر. دفاع از خویشتن در برابر تسلط طلبی و اعمال زور از ابتدائی‌ترین حقوق انسانی است، و طبعاً اگر اعمال زور به شیوه مسلحانه باشد، دفاع در برابر آن هم به ناچار، در حد توان، مسلحانه خواهد بود.

امید داریم که با رعایت اصل و بی طرفی، انصاف، و بویزه واقع بینی، در کوششهای خود موفق باشید.

دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران

شنوندگان عزیز!

این بود متن پاسخ دفتر سیاسی حزب دمکرات به قطعنامه مشترک با عملاً ۶ جریان سیاسی در گفتار آینده دنباله جریان را بعرض شما می‌رسانیم.

شنوندگان گرامی !

در گفتار گذشته ، متن قطعنامه^۶ به اصطلاح ۶ جریان سیاسی درباره^۶ درگیریهای حزب دمکرات و کومهله و نیز پاسخ دفتر سیاسی حزب دمکرات به این قطعنامه را شنیدید . نظری به متن پاسخ دفتر سیاسی حزب دمکرات ، دو نکته را بروشنی نشان میدهد : نخست ، رد صلاحیت با اصطلاح ۶ جریان سیاسی برای این یادزمیانی^۶ دوم ، رد حضور قطعنامه از نظر محتوا ، دلایل این رد کردن دو جانبه^۶ قطعنامه هم در گفتارهای قبلی توضیح داده شده است ، و در گفتار امروز برای یادآوری مختصراً آنها را تکرار می کنیم :

در مورد رد صلاحیت با اصطلاح ۶ جریان سیاسی ، بدیهی است که حزب دمکرات نه میتواند و نمیتواند ، همه^۶ امضا کنندگان قطعنامه را بعنوان نیروی سیاسی و جریان سیاسی بپذیرد ، و نه اعتقادی به بیطرفی آنان برای میانجیگری در این مسأله داشته ، و دارد ، همانطور که این را در آخر کار بروشنی نشان دادند . از اینرو پاسخ دفتر سیاسی حزب تنها خطاب به سازمان راه کار که رابط^۶ سیاسی با حزب دمکرات دارد نوشته شده است ، نه به

کمیسیون منتخب، و بویژه به نمایندگی کمیسیون منتخب که :
 چریکهای فدائی خلق ایران تعیین شده بود .
 و اما در مورد علت رد محتوای قطعنامه : اختلاف مزمن
 چند ساله‌ای بین کومه‌له و حزب دمکرات وجود دارد که
 چندین بار بحسد درگیری مسلحانه و جنگ خونین رسیده
 است . بر اثر این اختلاف ، رهبری غیر مسئول کومه‌له بنا بر
 خصلت فتووالی همه امانات خویش را گرد آورده بمنظور
 کشتار پیشمرگان حزب و مردم عادی ، در نیمه شب یورش
 خائنه و جنایتکارانه‌ای به اورامانات سازمان می‌دهد ، سپس
 رسماً باین کشتار افتخار می‌کند ، با وقاحت بسیار در مورد آن
 به لافزنی و گزافه‌گویی می‌پردازد ، تئوری مبارزه طبقاتی برای
 این جنایت می‌تراشد ، و بدین ترتیب جنگ داخلی در درون
 جنبش کردستان را بصورت یک جنگ رسمی و ایدئولوژیکی
 در می‌آورد . بدنبال اینکار مدت دو سال و نیم درگیریهای
 خونین بین حزب دمکرات و کومه‌له جریان می‌آید که موجب
 قربانی شدن صدها نفر از هر دو طرف میشود . انون ، بعد
 از همه اینها ، جنابان باصطلاح جریان سیاسی ، گوئی
 که بر افروخته شدن آتش جنگ و ادامه آن بدون هیچگونه
 سابقه قبلی ، و بطور تصادفی اتفاق افتاده باشد ، گوئی که
 در این مدت چیزی روی نداده و آب از آب تکان نخورد مو
 جان اینهمه قربانی هیچ ارزشی نداشته باشد ، بمیدان آمده
 دستور می‌دهد که : از همه چیز صرف‌نظر کنید ! نه کاری به
 گذشته داشته باشید و نه فکری برای آینده بکنید و بلافاصله
 فوری به جنگ خاتمه دهید ! چنین تقاضاهایی را تنها

دسانی میتوانند بکنند که یا اطلاعی دربارهٔ واقعیات مسائل
کردستان و جنبش ندارند، یا نسبت به آیندهٔ جنبش
کردستان احساس هیچ مسئولیتی نمی‌کنند، و یا عده‌ی دارند
که نظیر کومه‌له: از یکسو جنایت مرتدب شوند و جنگی بسراه
اندازند، ولی از سوی دیگر فریاد دروغین برای صلح و توقف
بی قید و شرط درگیریها و برای شروع گفتگو و مذاکره سر دهند
تا در پناه آن به خیانتها و جنایتها یسان متسرعیت بختند و
راه را برای تکرار آن در آینده باز نگهدارند.

بهمین جهت است که در پاسخنامهٔ دفتر سیاسی حزب
دمکرات، بند اول قطعنامه در واقع رد می‌گردد و قید میشود
که: "اگر می‌پذیرید که آغاز این جنگ، تأسف بار، نه یک امر
ناگهانی و بدون مقدمه، که نقطهٔ اوج اختلافات چند سالهٔ
بین دو سازمان بوده است، آنگاه تصدیق خواهید نمود که
خاتمه بخشیدن فوری به آن نیز بعد از اینهمه خسارت که بر
جنبش وارد آمده است، بدون بعضی توافقه‌ای اصولی فیلی
عملاً با واقعیات موجود سازگاری نخواهد داشت." . . .

علاوه بر این، مسألهٔ آزادی بی قید و شرط فعالیت نظامی
هم که در بند سوم قطعنامه آمده است بستگی بآن دارد که
منظور از فعالیت نظامی چه باشد؟ آیا یورش سازمان یافتهٔ
رسمی به پایگاههای حزب دمکرات و کشتار پیشمرگان و مردم
عادی از سوی رهبری کومه‌له فعالیت نظامی است؟ آیا
منظور از آزادی بی قید و شرط فعالیت نظامی، آزادی برای
ارتکاب اینگونه اعمال است؟

باتوجه باین واقعیت، در پاسخنامهٔ دفتر سیاسی حزب

دمکرات، بند سوم قطعنامه هم بصورتی که هست رد شد و آمده است که :

" حزب دمکرات کردستان ایران افتخار می‌کند که اعتقاد و تعهد به آزادی تبلیغ و ترویج نظرات، و حقوق فعالیت‌های سیاسی - نظامی را پیوسته جزو اصول اساسی خویش دانسته و در جریان هشت سال مبارزه تند و خونین کردستان، با همه توان در راه رعایت و پیاده کردن آن تلاش ورزیده است .

با اینهمه تصدیق خواهید کرد که با حق فعالیت نظامی، تنها آنگاه میتوان موافقت داشت که این فعالیت علیه رژیم ضد بشری آخوندی باشد نه علیه حزب دمکرات یا هر سازمان سیاسی دیگر ."

شنوندگان عزیز!

همچنانکه ملاحظه می‌کنید در پاسخنامه حزب دمکرات، قطعنامه مشترک با اصطلاح ۱ جریان سیاسی چه از نظر صلاحیت امضا کنندگان آن، و چه از نظر محتوا، اصولاً از سوی حزب دمکرات مردود شناخته شده است . با وجود این بنا بر تقاضای کمیسیون منتخب، چندین نشست طولانی با نمایندگان با اصطلاح ۱ جریان سیاسی برگزار گردید . تا مفاصل و نظرات حزب که در پاسخنامه بانها اشاره شده است کاملاً برای آنان توضیح داده شود، بحث بر سر مسایل به مجرای واقعی خود انداخته شود . لیکن، با کمال تأسف، هریار بیش از بار پیش روشن گردید که منظور

با اصطلاح ۶ جریان سیاسی نه حل مسئل، بلکه مطرح کردن نام خود، و اعلام نظر از پیش تعیین یافته، خویش دایر بر محکوم کردن حزب دمکرات است و بر! بعنوان مثال: ادعا کردند و هنوز هم تدرار می‌کنند که حزب دمکرات بنسب چهارمی به ۳ بند قطعنامه افزوده است، اما بعد از آن پشیمان گشته است! در حالیکه همچنان نشان دادیم، حزب دمکرات قطعنامه را از همان آغاز اصولا مردود شناخته بود. بنابراین چگونه حاضر خواهد شد بند چهارمی به آن بیفزاید و بدین ترتیب آن را عملا و رسماً بپذیرد؟ از آنسو، اگر بقول آنان این بند چهارمی که میایستی به قطعنامه افزوده شود نظرو پیشنهاد حزب دمکرات است، کجا است نوشته رسمی و امضا شده حزب دمکرات در این باره؟ این است صداقت و انصاف و بی طرفی؟!!

بهر حال، با توجه بآنچه گفته شد، بسیار زود تر از آنچه انتظار میرفت معلوم شد که مذاکره و گفتگو با کمیسیون منتخب ناری است بیفایده چراکه آنان از قبل تصمیم خود را گرفته، و برای محکوم کردن حزب نه تنها متفق اند، بلکه بسیار هم عجله دارند! بهمین جهت، هنگامیکه بمنظور مشورت بیشتری در بین اعضای رهبری حزب دمکرات تقاضای چند روزی وقت از نمایندگان کمیسیون منتخب شد، دیگر نتوانستند بیش از آن عبرکنند و این نامرا برای دفتر سیاسی حزب فرستادند.

دوستان گرامی دفتر سیاسی حزب دمکرات
کردستان ایـران

بادرودهای فراوان

از طرف کمیسیون منتخب (چریکهای فدایی خلق ایران)
سازمان چریکهای فدایی خلق ایران، دفتر سیاسی سازمان
کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)، به اطلاع می‌رسانیم که
کمیسیون خواهان ملاقات حضوری با شماست.
ما تاریخ یکشنبه ۲۸ تیرماه، ساعت ده صبح را پیشنهاد
می‌نمائیم.

از طرف کمیسیون منتخب

چریکهای فدایی خلق ایران

۶۶/۴/۲۴

پس از وصول این نامه، از سوی دبیرخانه، حزب
دمکرات، بلافاصله پاسخ داده شد که:
رفقای چریک فدایی خلق ایران

باسلام

متأسفانه به علت مشغله زیاد، در هفته آینده مشکل
بتوانیم فرصت پذیری از شما دوستان را پیدا کنیم.
ما خود در نخستین فرصت، شما را در این باره مطلع
خواهیم ساخت.

باعرض معذرت

دبیرخانه

حزب دمکرات کردستان ایران

۱۳۶۶/۴/۲۵

شنوندگان عزیز !

در بخشهای قبلی این سلسله گفتار، متن قطعنامه^۱ باعطلاح ۶ جریان سیاسی، و پاسخ حزب دمکرات باین قطعنامه را باطالع سما رساندیم. سپس به چند نشست و گفتگو با نمایندگان باعطلاح ۶ جریان سیاسی، بمنظور تفهیم اساس مسأله آنان، و نشان دادن راه واقعی حل مشکل موجود بین حزب دمکرات و کومهله اشاره کردیم. ما در این گفتارها توضیح دادیم که نمایندگان باعطلاح ۶ جریان سیاسی، در حقیقت هیچ پیشنهاد مشخصی نداشتند که ارائه بدهند، و از ابتدا نه به قصد خاتمه دادن به درگیریها بلکه برای مطرح کردن نام خویش، از طریق محکوم شناساندن حزب دمکرات، و جراه انداختن هیاهو به میدان آمده بودند، بهمین جهت بدون توجه به اساس مشکل موجود و پیشنهادهای حزب دمکرات، از راه چسپیدن به قطعنامه^۱ بی محتوای خود و علم کردن آن، با بی سببری در فکر یافتن بهانه‌های جهت خاتمه دادن به دیدارها و گفتگوها، و آغاز بقول خودشان "امناگری" بودند.

این بهانه‌ها هم بنظر خود هنگامی بدست آوردند که تقاضای دیداری با دفتر سیاسی حزب دمکرات در روز بیست و هشتم تیرماه نمودند، و هنگامیکه متوجه شدند که دفتر سیاسی - همچنانکه پیش بینی کرده بودند - بعلاوه گرفتاری و مشغله^۲ زیاد باعرض معذرت، حواستار بتأخیر انداختن چند روزه دیدار شد، بلافاصله التیباتومی برای

حزب فرستادند که : اگر حداثر تا روز دوم مردادماه بآنان پاسخ داده نشود ، اینکار را بمعنای عدم تمایل حزب دمدرات به حاتمۀ درگیریها و برقراری صلح تلقی می کنند !
اینک متن التیماتوم کمیسیون منتخب باعطلاح ۶ جریان سیاسی به حزب دمدرات :

دوستان گرامی دفتر سیاسی حزب دمدرات کردستان ایران

بادرودهای فراوان

باتوجه به این که جوابیه کومهله از تاریخ ۳۰ خرداد تاکنون در اختیار شما قرار داده شده است و طی دیدار کمیسیون در دوم تیرماه با نمایندگان دفتر سیاسی پذیرفته شده است که نظر قطعی شما ابراز گردد ، و همچنین باتوجه به تأکید شما بر ارائه پاسخ در مذاکره ۹ تیرماه با نماینده کمیسیون منتخب و تأکیدات مجدد ما طی نامه مورخه ۱۵ تیرماه ، خواستار تشریح در ارائه پاسخ قطعی شما به جوابیه کومهله تا تاریخ ۲ مردادماه ۱۳۶۶ هستیم .
نظر به اهمیت مسأله ، بدیهی است که پراز انقضای تاریخ فوق ، عدم دریافت پاسخ ، از جانب ما به معنای امتناع شما از پاسخگویی به جوابیه کومهله و عدم تمایل حزب دمدرات به قطع درگیریها و برقراری صلح تلقی می گردد .

در انتظار پاسخ شما و بادرودهای مجدد

کمیسیون منتخب ۶ جریان سیاسی
چریدهای فدائی خلق ایران
سازمان چریدهای فدائی خلق ایران
سازمان نارگران انقلابی ایران (راه نارگر)

۲۶ تیر ۱۳۶۶

شنوندگان گرامی !

آنچه شنیدید ، متن التیماتوم کمیسیون منتخب باصطلاح
۶ جریان سیاسی به حزب دمکرات بود .
در پاسخ به این التیماتوم ، دفتر سیاسی حزب دمکرات
نمایندگان کمیسیون منتخب را دعوت کرد که برای روز سی ام
تیر مهمان دفتر باشند ، و در آن روز پاسخنامه خود را کتبا
بآنان تقدیم نمود .

متن پاسخ حزب دمکرات به التیماتوم باصطلاح ۶ جریان
سیاسی ، که نظیر نامه فبلی دفتر سیاسی خطاب به " راه
نارگر " نوشته شده است و نه به کمیسیون منتخب ، چنین
است :

تاریخ ۱۳۶۶/۴/۳۰

شماره ۱۵۰۴

دوستان گرامی ، سازمان نارگران انقلابی ایران
(راه نارگر)

پس از سلام

نامه مورخ ۲۶ تیرماه ۱۳۶۶ شماره که از سوی " کمیسیون

منتخب ۶ جریان سیاسی " نوشته شده بود در ریاست کردیم .
مفاد نامه " شما ما را شدید امتحینو متعجب ساخت . چرا که
این تصور را در ذهن ما تقویت نمود که هر چند شما ظاهرآ
نقش میانجیگری را بعهده گرفته اید ، در واقع از دیدگاههای
" کومهله " دفاع می کنید و چنین بنظر میرسد که مسعود شما
بیشتر " افتناگری " است تا پایان بخشیدن به درگیریهای
مسلحانه بین حزب دمکرات و کومهله .

متأسفانه از همان آغاز کار موضع شما در این رابطه
بی طرفانه نبوده است . در حالیکه قبل از تهیه " قطعنامه "
مشترک ۵ خرداد ماه ، بارها با نمایندگان کومهله به مذاکره
پرداخته بودید ، گفتگو با حزب دمکرات را هنگامی شروع
کردید که دیگر قطعنامه " مذکور آماده شده بود .

این حقیقت نیز نباید سهفته بماند که در " قطعنامه "
مشترک " تنها و تنها نظر کومهله منعکس بود و کوچکترین
توجهی به دیدگاههای حزب دمکرات نشده بود . همچنین
برخی از امضا کنندگان " قطعنامه " به علت سابقه
جانبداری شان از مواضع کومهله و برخی دیگر به علت عدم
وجودشان به عنوان جریان سیاسی اصولاً صلاحیت میانجیگری
را نداشتند و ندارند . با اینهمه حزب دمکرات با انعطاف با
اقدام شما برخورد کرد و پاسخ مساعدی به قطعنامه " مشترک
داد چرا که حزب ما پیش از هر جریان سیاسی دیگری بسمت
پایان دادن به درگیریهای مسلحانه در داخل جنبش
کردستان ایران علاقمند است . حال چون تاریخ ۲۸ تیرماه
که بعنوان روز ملاقات با دفتر سیاسی حزب دمکرات از طرف

شما پیشنهاد شده بود به علت گرفتاریهای متعدد مسعود
 مراعات ما فرار نگرفته و دیدار چند روزی به تأخیر افتاده است
 نامه التیماutom گونه مورخ ۲۶ تیرماه را برای ما می فرستید .
 محتوای این نامه از سه جهت برای ما قابل قبول نیست ،
 نخست آنکه چند جریان سیاسی که ادعای احساس مسئولیت
 دارند و چنین وانمود می سازند که به پایان دادن به درگیریها
 علاقمند می باشند چگونه به خاطر چند روز تأخیر کاسسه
 صبرشان لبریز میشود و برای حزب ما التیماutom می فرستند . دوم
 آنکه هنوز کومهله جواب روتن و سیریمی به هیچیک از
 پیشنهادهای حزب و از جمله آنچه شما " پیشنهاد الحاقی "
 می نامید نداده است . و هنوز معلوم نیست آیا کومهله
 معیارهای پیشنهادی حزب دملرات را پذیرفته است یا نه ؟
 و شما بدون آنکه حزب دملرات را از مضمون پاسخ کومهله مطلع
 سازید اقدام به نوشتن نامه شدیدی الحقی به حزب دملرات
 کرده اید . سوم آنکه شما که گویا برای وصل کردن آمده اید نه
 برای فصل کردن چگونه است که چند روز تأخیر در ملاقات را
 " عدم تمایل حزب دملرات به قطع درگیریها و برفراری صلح
 تلفی می کنید " و در مقابل حزب دملرات چه می گیرید ؟
 آیا این امر نسانه آسناری از نقض اصل بی طرفی و بی انصافی
 نیست ؟

در پایان نامه می خواهیم یک واقعیت دیگر را نیز بسمه
 دوستان گوسزد کنیم . حزب دملرات در طی هشت سال
 جنگ خونین با رژیم ضد خلقی جمهوری اسلامی در برابر
 مردم هشیار کردستان و همه خلقهای ایران ثابت نموده است

که نه از هیچ التیماتومی و اهمه دارد و نه بخاطر هیچ
تهدیدی سیاست اصولی خود را تغییر می دهد . حزب
دمکرات مانند همیشه آماده است به سخنان و توصیه های
دوستان و جریانهای سیاسی دارای حسن نیت گوش فرادهد
لیکن هر نوع تهدید و التیماتومی را شدیداً رد می کند . بجا
است جریانهای سیاسی و کسانی که علاقه دارند که با حزب
دمکرات روابط دوستانه داشته باشند این حقیقت را هرگز
از یاد نبرند .

امید داریم که شما با حسن نیت و برخورد مسئولانه به
اقدامات صلح جوانه خود پیگیرانه ادامه دهید .

دفتر سیاسی

حزب دمکرات کردستان ایران

به ضمیمه پیشنهادهای مشخص ما برای پایان دادن به
درگیریها با کومهله تقدیم می گردد .
پیشنهادهای حزب دمکرات کردستان ایران برای پایان
دادن به درگیریهای مسلحانه با کومهله ، حزب دمکرات و
کومهله می پذیرند که :

۱- جنبش کردستان يك جنبش اصلاح انقلابی است و
حزب دمکرات و کومهله هر دو ام به تناسب نیروی خود در آن
شرکت دارند .

۲- حاکمیت و اجرائیات در کردستان ایران باید
بیانگر اراده مردم کردستان ایران باشد . حزب دمکرات

مطابق معیارهای پیشنهادی (تعداد شهدا، تعداد پیسرگان، مراجعه به انتخابات گذشته، وسعت مناطقی تحت نفوذ) نماینده اکثریت مردم کردستان است و به همین جهت تا هنگامی که مردم کردستان در آینده آزادانه طور دیگر تصمیم نگیرند خالصیت و اجرائیات به عهده حزب دمکرات کردستان خواهد بود.

اعمال خالصیت شامل موارد زیر می‌گردد:

الف - رسیدگی به کلیه اختلافاتی که در میان هموطنان بروز می‌نند و برای حل آن به نیروی پیتمسگرگ و ارگانهای انقلابی کردستان مراجعه میشود. حل و فصل همه مسائلی که در شرایط عادی رسیدگی به آن در صلاحیت ارگانهای دولتی است.

ب - تعدیب و محاکمه و مجازات مجرمین فئانسی، جنائی و سیاسی باستانی اسرای جنگ.

ج - وضع و اجرای قوانین به منظور اداره امور مناطق کردستان.

د - اخذ گمرکات و عوارض و مالیات و کلیه وجوهیکه از دارائیهای مردم وصول میشود بجز حق عضویت اغضای سازمانهای سیاسی و نمکهای داوطلبانه هموطنان به شریک از سازمانهای سیاسی.

۲- پراز حصول توافق در مورد نحوه اداره اجرائی و قوانین جاری و همچنین در مورد نسبت نیروها، میتوان دومهله راهم در خالصیت شرکت داد و هم از درآمد حاصله از گمرک و عوارض و مالیات و غیره متناسب با حجم این شرکت برحردارنمود.

۴- پس از حصول توافق در مورد آتش‌بس در جریان مذاکره میان‌های هماهنگی و همکاری نظامی حزب دمکرات و کومله به منظور مقابله با نیروهای مسلح رژیم خمینی با موافقت طرفین تنظیم می‌گردد .
شنوندگان عزیز !

این بود متن پیشنهاد های حزب دمکرات کردستان ایران برای خاتمه یافتن درگیری های مسلحانه بین حزب دمکرات و کومله ، که بصورت کتبی در تاریخ سی ام تیرماه حضورا تقدیم نمایندگان کمیسیون منتخب باعطلاح ۶ جریان سیاسی گردید .
در گفتارهای آینده ، در مورد پاسخ باعطلاح ۶ جریان سیاسی باین پیشنهادها با شما سخن خواهیم گفت .

تشنه‌نگان عزیز!

در گفتار قبلی، متن نامه دفتر سیاسی حزب دمکرات را در پاسخ به التیامات با اصطلاح ۶ جریان سیاسی و نیز پیشنهاد های حزب دمکرات را شنیدید. اکنون ببینیم در برابر موضع مسئولان و پیشنهاد های اصولی حزب دمکرات این با اصطلاح ۶ جریان سیاسی چه عذر العملی نشان داده‌اند:

در واقع، کمیسیون منتخب بسیار زود، یعنی در روز سوم مرداد ماه نامه زیر را برای دفتر سیاسی حزب فرستاد و بدین ترتیب به میانجیگری خود خاتمه داد.

دوستان گرامی دفتر سیاسی حزب دمکرات کردستان ایران

با درود های فراوان

بدینوسیله به اطلاع می‌رسد، پیشنهادات شما " برای پایان دادن به درگیری های مسلحانه با کومه له " صرفاً جهت اطلاع برای کومه له ارسال گردید.

از آنجا که ۶ جریان سیاسی این " پیشنهادات " را مغایر با روند اقدامات تائیدی برای قطع درگیریها فیما بین حزب دمکرات و کومه له و رسیدن به صلح میدانند، لذا پیگیری آن از جانب ما مطرح نخواهد بود.

با درود مجدد

کمیسیون منتخب

چریکهای فدائی خلق ایران

سازمان چریکهای فدائی خلق ایران

سازمان بارگران انقلابی ایران - راه نارگر

۳ مرداد ماه ۱۳۶۶

شنوندگان گرامی!

همانطور که می بینید، نمایندگان به اصطلاح ۶ جریان سیاسی، در همین نامه کوتاه نیز بسیار عریض و بی پرده خود را می شناسانند، و نشان می دهند که تا چه اندازه بیطرف اند آنان در این نامه، بطور رسمی میانجیگری ظاهری خود را خاتمه یافته اعلام می کنند و سپس طرفداری خود را از کومه له، این بار بصورت علنی و بدون ابهام ادامه می دهند.

چهار روز بعد از ارسال نامه ای که متن آنرا شنیدید، در روز هفتم مرداد ماه، به اصطلاح ۶ جریان سیاسی گزارشی هم در مورد فعالیت های خود منتشر کردند، در آن دقیقاً به تکرار همان سخنانی پرداختند که کومه له چندین سال است آنها را نشخوار می کند. مواضع به اصطلاح ۶ جریان سیاسی نسبت به پیشنهادی حزب چنین اند:

نخست - پیشنهاد های حزب دمکرات با مواضع پیشین حزب مغایراند.

دوم - پیشنهاد های حزب دمکرات در مضمون خود ضد دمکراتیک اند.

سوم - این پیشنهادها نشان دهنده آنند که حزب دمکرات مایل نیست جنگ خاتمه یابد و صلح برقرار گردد. شنوندگان گرامی!

به اصطلاح ۶ جریان سیاسی ادعا می کنند که پیشنهاد های حزب با مواضع پیشین حزب مغایراند لیکن هرکس که اندک اطلاعی از مواضع حزب داشته باشد.

میداند که حزب ما در این باره، از همان آغاز دارای یک سیاست اصولی بوده است که تاکنون تغییری در آن نداده است، تنها چیزی که تغییر کرده است آنستکه، حـزب دمرات در چهارچوب سیاست اصولی خود، انـسـون انعطاف بیشتری نشان میدهد. زیرا که از صمیم قلب مشتاق خاتمه یافتن هرگونه برحورد مسلحانه‌ای در درون جنبش کردستان است. بنابراین، با اصطلاح ۶ جریان سیاسی وقتی که چنین می‌نمایند که گویا حزب قبلاً قطعنامهٔ مشترک آنها را پذیرفته است در واقع یبار دیگر واقعیت را تحریف می‌کنند، زیرا همچنانکه نشان دادیم این قطعنامه نه تنها با مرام حزب ما در مورد مسألهٔ درگیری با کومه‌له همخوانگی ندارد، بلکه حتی نظرات بعضی از جریانهای سیاسی بیطرف هم در آن رعایت نشده، و عاف و صریح نظر کومه‌له است و پس، بنابراین حزب ما چگونه میتواند چنین قطعنامه‌ای را بپذیرد؟

به اصطلاح ۶ جریان سیاسی، میگویند که پیتنهادهای حزب ضد دمراتیک اند! حال که چنین است، یبار دیگر نظری به این پیتنهادها پیاندازیم:

در بند نخست گفته شده است که: جنبش کردستان یک جنبش اصیل انقلابی است، و حزب دمرات و کومه‌له هر دو نام به تناسب نیروی خود در آن شرکت دارند. لیکه ادعا می‌کند این بند ضد دمراتیک است لابد جنبش کردستان را بعنوان یک جنبش اصیل انقلابی نمی‌شناسد، از اینرو پرسشی که در این رابطه مطرح خواهد شد اینستکه:

کدامیک از ایند و ادعا ضد دموکراتیک است؟ اینکه جنبش
 کردستان، که پشت رژیم خمینی را به لرزه انداخته است، یک
 جنبش انقلابی است؟ یا ادعایی که واقعیات امروز
 کردستان را حاشا می‌کند؟ واقعیاتی که همه مردم ایران و
 میلیونها کس در خارج از ایران هم بدان واقف دارند.
 در بند دوم پیشنهاد های حزب دمکرات آمده است که:
 حاکمیت و اجرائیات در کردستان باید بیانگر اراده اکثریت
 مردم کردستان باشد. چند معیار روشن نیز برای این منظور
 تعیین شده است. نظیر اینکه: هر سازمانی که شهسودای
 بیشتری در جریان مبارزه داده باشد، یا تعداد پیشمرگانش
 زیاد تر باشد، یا در انتخابات قبلی رأی فراوانتری بدست
 آورده باشد، یا در شرایط کنونی در مناطق وسیعتری از
 کردستان نفوذ و فعالیت نظامی داشته باشد، نماینده نظر
 اکثریت مردم کردستان است حال اگر به اصطلاح ۶ جریان
 سیاسی این بند را ضد دموکراتیک میدانند لابد عقیده های به
 رأی اکثریت مردم کردستان ندارند و به نظر اکثریت توده های
 مردم احترام نمی گذراند.

نظر با اصطلاح ۶ جریان سیاسی — که هیچگونه فرقی با
 نظرات کومله ندارد — در مورد آزادی و دموکراسی اینستکه:
 هرگونه معیار و حساب و کتاب و قانون تعهداتی در کردستان،
 چه در شرایط کنونی و چه در آینده ناری است محکوم و
 نادرست بنظر آنان کردستان میدان بی صاحبی است که
 میتوان در آن به تاخت و تاز پرداخت و هرچه از دست برآید
 در آن انجام داد، بدون آنکه لازم باشد بدمی حساب پسر

داده شود و ، حد و دوسغوری برای تاحت و تاز تعیین گردد .
دمراسی و حاکمیت دمراتیک ، بعنوان نتیجه ، خواست اکثریت مردم بنظر آنان ، یک خواست بررژوایی و بی معنا است .
آنان معیارهای پیتنهادی حزب دمکرات را نمی پذیرند ،
وقتی حزب دمکرات می گوید که : هرسازمانی از نظر تعداد
پیشمرگان برسازمانهای دیگر برتری داشت ، نصایفده
اعتماد اکثریت مردم کردستان است ، این را رد می کنند ،
چراکه فعالیتها و عدااریهای پیشمرگان در نظر آنان
ارزشی ندارد ، هرچند به ظاهر از عجب تا نام مجیـسز
پیشمرگان را میگویند ، و حتی افراد سلسله خود را هم پیشمرگ
مینامند .

وقتی ما می گوئیم : تعداد شهدار را معیار فراردهیم ، و هر
سازمانی شهید بیشتری داشت حقوق بیشتری داشته باشد ،
پذیرفته نمی گردد ، چراکه احترامی برای شهدا ، برای کسانی
که جان خویش را در راه آزادی و تأمین حقوق ملی و انسانی
فدا کرده اند قائل نیستند . به اصطلاح ۶ جریان سیاسی ،
عدا این واقعیت را از نظر دور می دارند که حزب دمکرات به
تنهایی پیش از ده برابر مجموع همه اعضای موجود آنها در
کردستان شهید به بارگاه آزادی تقدیم کرده است . آنان
حتی برای مبارزه ' پیشمرگان نیز ارزشی قائل نیستند و آنرا
معیار نمیدانند ، مبارزهای که در شرایط دشوار کنونی در
سراسر مناطق کردستان موجب شده است کردستان بـ
گورستان افراد دشمن تبدیل گردد .

بطور خلاصه ، کومهله و هم فکران کومهله ، هیچ معیار

اصولی و دموکراتیکی را نمی‌پذیرند، و یک ادعا بیشتر ندارند که : در کردستان حاکمیت کارگران مستقر گردد ! و از آنجاکه خود را نماینده کارگران میدانند، در واقع خواستار آنند که حاکمیت از عمین حالا بدست کومه‌له و به اصطلاح ۶ جریان سیاسی و گروههای دیگر نظیر آنان سپرده شود ! یعنی حاکمیت، در زیر پوشش نام "حاکمیت کارگری" بدست یک یا چند گروهی سپرده شود که در سراسر ایران از هر هزار کارگر، یک کارگر هم با آنان همراه نیست ! در حالیکه این حقیقت را باید یادآوری کرد که در حال حاضر در کردستان، اگر سازمانی وجود داشته باشد که مورد پشتیبانی اکثریت کارگران و زحمتکشان کردستان باشد، این سازمان همانا حزب دموکرات کردستان است و بس.

بنابراین، مقصود از دموکراسی بی‌فید و شرط که کومه‌له و هم‌فکران وی علم کرده‌اند، در واقع تحمیل دیکتاتوری گروههایی است بر اکثریت توده‌های مردم، هرچند که این گروهها خود نماینده اقلیت کوچکی بیش نباشند. لیکن، در کردستان تا وقتی که حزب دموکرات وجود داشته باشد و تا وقتی مردم کردستان بهمین سان از وی پشتیبانی نکنند، اجازه داده نخواهد شد دموکراسی زیر پا گذاشته شود و دیکتاتوری بجای آن تحمیل گردد. حزب دموکرات وظیفه ضمانت و حفاظت از دموکراسی در کردستان را بعهده دارد و بهتر است همه این را خوب هضم کنند که این وظیفه را بخوبی و با همه توار خود به انجام خواهد رسانید. حزب دموکرات اجازه نخواهد داد هیچ کس عملاً دموکراسی را

در کردستان مورد تهدید قرار دهد و آزادیهای دموکراتیک
تودمهای مردم کردستان را زیر پا نهد .

بهبتر است به دو بند آخر پیشنهادهای حزب دمکرات
هم که کومهله و به اصطلاح ۶ جریان سیاسی آنها را عـــدد
دمکراتیک می‌شناسند اشاره‌ای نکنیم : در بند سوم گفته شده
است که پس از توافق حزب و کومهله ، کومهله هم به نسبت
نیروی خود میتواند در حاکمیت شرکت کند ، مفهوم این گفته
آنستکه هر چند حزب دمکرات نماینده اکثریت مردم
کردستان است و ، اگر بنا بر اصل اکثریت مطلق باشد ، به
تنهایی می‌تواند حاکمیت را در دست داشته باشد ، باز هم
حاضر است حاکمیت را بین خود و کومهله تقسیم کند . بنابراین
باید از با اصطلاح ۶ جریان سیاسی پرسید که : کجای این
بند ضد دموکراتیک است ؟ اگر چنین پیشنهادی ضـــدد
دمکراتیک باشد ، پس بظنر شما چه چیزی دموکراتیک است !
در بند چهارم هم ، حزب دمکرات پیشنهاد می‌کند که
کومهله و حزب دمکرات پس از رسیدن به توافق در مبارزه علیه
نیروهای مسلح رژیم خمینی با هم همکاری نمایند ، معلوم
میشود که با اصطلاح ۶ جریان سیاسی همکاری با کومهله را علیه
رژیم خمینی یک نارضد دموکراتیک میدانند !
شنوندگان عزیز !

بدین ترتیب ، میتوان مشاهده کرد که برآستی چه لسی
دمکرات است و به خواست تودمهای مردم احترام می‌گذارد ، و
در مقابل چه لسی نامدکرات است و واژه دموکراسی را آلت
دست کرده بعیل خود توجیه و تفسیر می‌کند . در اینجا لازم

میدانیم یکبار دیگر توجه مردم آگاه کردستان و همه سازمانهای
 موجود در کردستان را به چند نکته جلب نعائم :
 بدیهی است که هر سازمان کردستانی و ایرانی از حق
 فعالیت آزادانه در کردستان برخوردار است هر سازمانی
 آزاد است که از سازمان دیگری انتقاد کند ، در مورد آن
 بنویسد و نظرات و عقاید خود را منتشر نماید . در این رابطه ،
 تا آنجا که به حزب دمکرات مربوط میشود ، حزب ما مایل است
 که با همه سازمانها ، علیرغم اختلاف نظر ، در صلح و صفا
 زندگی کند . هر سازمانی که علیه رژیم خمینی مبارزه می کند ،
 حق دارد که از حزب دمکرات انتقاد کند و نظرات خود را
 هر چند هم با نظرات حزب مطابقت نداشته باشد ، پخش
 نماید هر سازمانی تا آن هنگام که علیه حزب ما دست باسلحه
 نبرده است میتواند اطمینان داشته باشد که از سوی حزب ما
 هیچ مانعی در راه فعالیتهای وی در کردستان پیش نخواهد
 آمد لیکن تا هنگامیکه جنگ بین حزب دمکرات و کومهله ادامه
 یابد ، حزب ما همکاری عملی هر سازمانی با کومهله را علیه حزب
 دمکرات ، یک عمل خصمانه تلقی می کند و طبیعتاً در برابر آن
 موضع خواهد گرفت ، بهمین جهت از همه سازمانهای
 موجود در کردستان انتظار داریم که در جنگ بین حزب
 دمکرات و کومهله عملاً بیطرف بمانند اگر میخواهند با کومهله
 همفکری کنند و ایدئولوژی خود را با کومهله یسان میدانند ، این
 بخود آنها مربوط می گردد ، اما اگر میخواهند با حزب
 دمکرات در صلح و صفا زندگی کنند ، نباید به هیچ وجه
 کومهله را عملاً علیه حزب دمکرات یاری دهند .

لازم میدانیم در پایان این گفتار چند نکته‌ی هم در مورد ماموستا شیخ عزالدین سخن بگوئیم: چنین احساس می‌شد که ماموستا شیخ عزالدین در این دو سه سال اخیراً از گذشته درس آموخته است و با دید واقع‌بینانه‌تری به شرایط و اوضاع کردستان می‌نگرد، هنگامی که چند ماموستای دیگری که به عنوان اعضای دفتر وی را همراهی می‌کردند از وی جدا شدند و تنه‌ایش گذاشتند، این احساس در ما قوی‌تر شد، لیکن متأسفانه اکنون معلوم می‌شود که ماموستا شیخ عزالدین به راه غلط سابق خود بازگشته است، یعنی غفاید و باورهای ملی و مذهبی خود را فراموش کرده و دوباره به آرزوی سرکردگی سازمانهای به اصطلاح کمونیست روی آورده است!

بدیهی است که ماموستا شیخ عزالدین هم بمانند هر هم‌میهن کردستانی دیگر حق دارد عضو و رهبر هر سازمانی باشد که دوست دارد لیکن آیا هیچ در این باره فکر کرده است که چرا به چنین وضعی گرفتار آمده‌و، اینگونه منزوی و منفرد گشته است؟ ما مایل بودیم که ماموستا شیخ عزالدین راه دموکراسی واقعی را در پیش گیرد و در کنار خلق کرد بماند، برای این مقصود شاید ما بیش از اندازه، بزم هم سعی کردیم، لیکن متأسفانه سودی نبخشید. ماموستا شیخ عزالدین که جانب نومه‌له و چند سازمان غیر کردستانی را می‌گیرد و علیه حزب دمکرات، حزب محبوب خلق کرد با آنها همگام می‌شود، بایستی نتایج اینار را هم درمذ نظر داشته باشد، اگر حزب دمکرات تاکنون از خود عبور و حوصله نشان داده‌و حملات ماموستا شیخ عزالدین را بی‌پاسخ گذاشته است بخاطر این

بوده که گمان می‌کرده است ماموستا بالاخره يك روز كلاه خود را
فاصی خواهد کرد و با واقعیات، آنگونه که هستند برخورد
خواهد نمود، اما چنین بنظر می‌رسد که ماموستا شیخ عزالدین
سکوت حزب دمکرات را به غلط تعبیر کرده است. بنابراین،
الآن که راه دشمنی با حزب دمکرات را برگزیده است نباید
چشم داشت دوستی و سکوت را از حزب ما داشته باشد، و
بایستی مسئولیت نتایج موضعگیریها و اعمال خود را هم
بپذیرد، بقول معروف: خود کرد مرا تدبیر نیست!
شنوندگان عزیز!

در اینجا به سلسله گفتار خود در مورد ادعاهای گروه
باصطلاح ۶ جریان سیاسی خاتمه می‌دهیم، در گفتار آتی خود
چند کلمه‌ای هم در مورد نوشته‌های از عبدالله مهدی که در
روزهای اخیر در رابطه با همین مسأله از رادیو کومهله پخش
شده است سخن خواهیم گفت.

شنوندگان عزیز !

عبدالله مهدی که از آغاز جنگ، تحمیلی کومهله بر حزب دمکرات تانئون بارها لینه و بغض خود رانسبت به حزب ما بطرق گوناگون ابراز داشته است، باردیگری گفتاری که روز چهارم شهریورماه از رادیوی کومهله پخش شد مقدار زیادی دروغ و افترا و لاف و گزاف برای فریب اعضا و هواداران کومهله ردیف کرده است. بدیهی است که بحشر زیادی از سخنان آقای مهدی همان پاره‌های هستند که تانئون بارها شنیده‌ایم. از ایترو لزومی به پاسخ دادن به همه آنها نمی‌بینیم، و فقط اشاره به چند نکته کافی میدانیم:

عبدالله مهدی ادعا می‌کند که تعادل نیروها در کردستان بنفع کومهله تغییر کرده است، و اکنون کومهله از نظر نظامی از حزب دمکرات نیرومندتر است، معلوم مینماید که آقای مهدی نه تنها از وضع کردستان و حزب دمکرات بی‌اطلاع است، بلکه از وضع خود کومهله هم آگاهی چندانی ندارد، اینهم البته جای تعجب نیست: عبدالله مهدی آنزمان هم که در کردستان بود شرایط واقعی کردستان را درک نمی‌کرد، بنابراین اکنون که هزاران کیلومتر از میهن و مشکلات کردستان در خارج جا خوش کرده است و فقط گاه بگاه بعنوان مهمان سری بکردستان می‌زند، این ناآگاهی و عدم درک چندین برابر شده است، وگرنه اکنون کیست که

نداند ، مدت دو سال است افراد مسلح کومه‌له در بهارو تابستان تنها به گوشه کوچکی از خاک کردستان که شامل بخشی از جنوب کردستان واقع بین سقز و مریوان و سنندج میگردد می‌خزند و کومه‌له هرچند همه نیروی نظامی خود را در این منطقه محدود گرد می‌آورد بازهم فعالیت چشمگیری از نیروهایش به ظهور نمی‌رسد ، در حاشیه اینبار ، البته رهبران کومه‌له برای آنکه وانمود کنند در بخشهای دیگر کردستان هم موجودیت دارند گاه بگاه افراد مسلح خود را در گروههای ۵ - ۶ نفره باینطرف و آنطرف می‌فرستند ، که این خود جز آنکه نشانگر بی‌مسئولیتی رهبران کومه‌له باشد ، نشانه هیچ چیز دیگری نیست ، زیرا که بخاطر تبلیغات ، کادرو اعضای خود را تقریباً مفت و مسلم به کشتن می‌دهند ، مادر همین تابستان جاری چندین بار آثار این کار غیر مسئولانه را شاهد بودیم ، که کشته شدن ۶ نفر از افراد کومه‌له بدست نیروهای رژیم در منطقه بوان آخرین نمونه آنست .

بدالله مهتدی ، بدون آنکه دربارهٔ صحت و سقم آنچه میگوید و سواسی از خود نشان دهد ، با وفاق ادعا می‌کند که : " وضعیت روحی نیروهای حزب دمکرات بسیار رو به ضعف نهاده است ! " آقای مهتدی در حالی بیه ایراد این فرمایش می‌پردازد که به شهادت همهٔ مردم کردستان ، و دوست و دشمن ، پیشمرگان قهرمان حزب دمکرات ، در سراسر کردستان مبارزهای چنان گسترده ، منظم و حماسه‌ای از پیش می‌برند که در تاریخ مبارزهٔ ۸ سال گذشته نظیر نداشته است ! آشکار است که یکی از علل پیروزیهای

پیتمرگان حزب در این جنگها روحیه عالی آنان است .
 بنابراین ، آیا بهتر نیست که آقای مهتدی بجای این یساوه
 گویی ها ، نظری بوضع روحی افراد مسلح کومهله بیاندازد که
 طی برخوردی با افراد مسلح رژیم در تاریخ پنجم مرداد ماه ،
 در روستای خیاران دزلی ، از يك عده ۶۰ - ۷۰ نفری ،
 پس از کشته شدن دو نفر ، حدود ۳۰ نفر یلجا تسلیم شدند و
 بقیه نیز مفقود الاثر گردیدند ؟ در جریان جنگ ۸ ساله علیه
 رژیم در کردستان تاکنون دیده نشده است که ۳۰ نفر مسلح
 دسته جمعی خود را تسلیم رژیم کنند ، این امر غیر از آنده
 بیانگر ضعف روحیه و بی ایمانی افراد کومهله باشد نشانه ،
 چه چیز دیگری است ؟ بی جهت نیست که بحاطر پیشگیری از
 پائین آمدن بازهم بیشتر روحیه افراد خود ، رهبران کومهله
 واقعیات این رویداد را تا حد زیادی مخفی نگاه داشتند و
 هنوز هم پس از گذشت بیش از یکماه جرأت نمی کنند همه
 تفصیلات این رویداد را حتی بلاگای اعضای خود هم برسانند .
 لیکن شاید عبدالله مهتدی از این جریان بدلی بی اطلاع
 است ، و یا شاید خود را به بی اطلاعی میزند ، در واقع هم
 کشته شدن و باسارت درآمدن و ناپدید گشتن ۷۰ نفر برای
 آقای مهتدی واقعه خرد و حقیری بیش نیست ، بعبارت
 روشن تر ، نسبت به نار عظیمی که عبدالله مهتدی در خارج
 بان مشغول است ، یعنی کوشش در جمع آوری عده های افراد
 باصطلاح کمونیست منفرد و پراکنده در سراسر جهان زیر
 پرچم انترناسیونال پنجم ، که حزب کمونیست " حدمست -
 مهتدی " چند سال است سرگرم برگزاری آنست و هنوز هیچ

پیشرفتی در این راه نداشته است، از بین رفتن ۷۰ نفر از افراد کومهله، حقیقتاً چه اهمیتی میتواند داشته باشد؟!
عبدالله مهتدی میگوید که: حزب دمکرات از نظر نظامی از کومهله ضعیف تر شده است، اما اگر چنین است، بچشمه دلیل اثری از فعالیت کومهله $\frac{3}{4}$ خاک کردستان مشهود نیست؟ ما برای اطلاع رهبران کومهله، و برای آنکه پیش از این در اوهام بسر نبرند با اطلاع آنان میرسانیم که فقط تعداد جوانانی که همین امسال از شهرها و روستاهای کردستان به علف پیغمبران حزب دمکرات پیوسته اند از تمامی افراد مسلح فعلی کومهله بیشتر است، حال اگر باور ندارند، بیایند و یکی از پیشنهاد های حزب دمکرات را در مورد پایان دادن به جنگ که منتهی بر تعارض تعداد پیغمبران دو طرف است بپذیرند!

عبدالله مهتدی مدعی است که پیشنهاد های حزب دمکرات برای برقراری صلح بین کومهله و حزب ضعیف دمکراتیک اند لکن او نیز بمانند با اصطلاح ۶ جریان سیاسی، حتی یکبار هم نمیگوید که کدام پیشنهاد، و چرا ضعیف دمکراتیک است، این را نمیگوید، چرا که برای ادعای خود هیچ دلیلی در دست ندارد، چرا که همچنانکه در سلسله گفتارهای روزهای قبل در مورد با اصطلاح ۶ جریان سیاسی نشان دادیم، پیشنهاد های حزب دمکرات، دمکراتیک ترین پیشنهاد های هستند که با واقعیات شرایط کنونی کردستان مطابقت دارند.

عبدالله مهتدی به خود اجازه می‌دهد که از امپریالیسم و سوسیالیسم سخن بمیان آورد و حزب دمکرات را باین متهم می‌نماید که پشت به امپریالیسم بسته است! چنین سخنی را کسی بر زبان می‌آورد که سالهاست پی در حرف و چه در عمل پرچم مبارزه تبلیغاتی علیه کشورهای سوسیالیستی و قبل از همه اتحاد شوروی را بدوش گرفته است، چنین سخنی را کسی می‌گوید که بزرگترین کشور سوسیالیستی جهان را سوسیال - امپریالیست می‌شناسد و براین باور است که خطر اتحاد شوروی برای جهان از امپریالیسم امریکا بیشتر است!

حزب دمکرات در این رابطه نیز سیاست بسیار روشنی دارد: حزب ما کشورهای سوسیالیستی، و در عدد آنها اتحاد شوروی را دوست استراتژیک خود می‌شناسد، حزب دمکرات در گذشته در جبهه ضد امپریالیستی فرار داشته است. اکنون همچنان در جبهه ضد امپریالیستی قرار دارد، و در آینده نیز باز در جبهه ضد امپریالیستی باقی خواهد ماند. حزب دمکرات هم در حرف و هم در عمل این واقعیت را باثبات رسانده است که مبارز پیگیر ضد امپریالیسم و بویژه امپریالیسم امریکا است لیکن در دنیا امروز چه نیرویی و کدام دولت انقلابی و مسنولی را میتوان یافت که با دولت امریکا ارتباط نداشته باشد؟ اگر ارتباط داشتن با دولتی بمعنای پذیرش سیاستهای آن دولت است در جهان امروزی هیچ نیروی سیاسی و حکومت مستقلی نمیتوان یافت.

بنابراین، بگذار حزب کمونیست نومه‌له‌عم، بماند حزب دمکرات اعلام کند که در جهان امروز در جبهه کشورهای

سوسیالیستی و جنبش لارگری و جنبش آزاد ییختر خلقهای
تحت ستم قرار دارد و علیه امپریالیزم امریثا مبارزه می کند ، در
مقاله طولانی عبدالله مهتدی نه انتقادی به امپریالیزم امریکا
وارد شده است و ، نه حتی بعنوان نمونه يك كلمه مناسب در
مورد کشورهای سوسیالیستی بچشم میخورد ، از اینرو معلوم
نیست کسیه دارای چنین عقیده ضد سوسیالیستی است ،
چگونه بخود اجازه می دهد که حزب اصیل ضد امپریالیستی
نظیر حزب دمکرات را مورد حمله قرار دهد ؟

عبدالله مهتدی در نوشته خود ، بارها واژه کمونیسم را
بکار می گیرد . موضح حزب دمکرات نسبت به کمونیسم و
کمونیستها نیز روشن و صریح است ، اکنون بیش از ۱۵ سال
است که در صفوف حزب دمکرات ، هرگونه موضح ضد
کمونیستی رسماً محکوم شناخته شده است ، حزب ماکونیستهای
راستین ایرانی را نه تنها دشمن خود تلقی نمی کند بلکه
آنانرا دوست و همپیام خود می داند و حاضر است در
چهارچوب يك برنامه دمکراتیک همه گونه همکاری با آنان
بعمل آورد لیکن حزب دمکرات هم بمانند بسیاری از
سازمانهای مترقی و مارکسیست ایرانی ، حزب کمونیست کومهله
را کمونیست نمی داند ، تاکنون هم ندیده و نشنیده ایم که چه
در ایران و چه در خارج ، حتی يك سازمان یا حزب
کمونیست معروف و شناخته شده های سازمان عبدالله مهتدی را
يك سازمان کمونیستی بشناسد ، حتی از این فراتر ، بسیاری از
سازمانهای مارکسیستی کومهله را يك سازمان ضد کمونیستی
میدانند ، از اینرو مخالفت با کومهله نه تنها مخالفت با

کمونیسم بسمار نمی آید بلکه بد و ن شک خدمتی به کمونیسم
واقعی است .

عبدالله مهتدی از سوی براین باور است که حزب دمکرات
اکنون تضعیف شده و لومه از وی نیرومندتر است . از سوی
دیگر هم میگوید که حزب دمکرات متدی بر امپریالیسم است و
بالاخره در پایان نوشته خود حزب دمکرات را نوکس
سرمایه داری مینامد ! اما اگر همه این فرمایشات درست اند،
یعنی حزب دمکرات ضعیف است و عامل امپریالیسم و نوکس
سرمایه داری است بچه دلیل لومه اینهمه بر صلیح با حزب
دمکرات اصرار می ریزد و این صلیح را بمصلحت جنبش
دردستان میدانند؟ آیا این بدان معنی نیست که عبدالله
مهتدی خود به گفته های خویش باور ندارد؟

عبدالله مهتدی در نوشته خود ، دویار به لنگره هشتم
حزب دمکرات اشاره می کند ، اینبار ظاهرا بی دلیل هسم
نیست ، قبل از لنگره هفتم حزب رهبران لومه به این توهم
دلخوش بودند که در حزب دمکرات دو دستگی پیدا آید و
حتی نار به انتعاب بکشد ، لیکن یکنار چکی و همبستگی در
لنگره هفتم آرزوهای لومه را بر باد داد شاید ، عبدالله
مهتدی احساس می کند که حزب دمکرات لنگره هشتم
خود را یکنار چه ترو همبسته تر از سابق برگزار خواهد کرد ، از
همین رو از هم اکنون نگران و دستپاچه شده است ، در این
باره آنچه لازم است گفته شود اینستکه :

بدیهی است که در لنگره های حزب دمکرات ، همه
مشکلات و مسایل سیاسی و نظامی و تشکیلاتی بشکلی

دمکراتیک مورد بحث قرار میگیرند . در مورد بسیاری از مسایل نظرات متفاوت مطرح میشود که پس از بحث ، و گاه مجادله ، ننگره بالاخره در مورد آنها قرار صادر میکنند . ننگره هفتم نیز بدون شك بهمین سان خواهد بود ، اما ما به رهبران کومهله اطمینان می دهیم که درباره 'موضع و سیاست اصولی ، دمکراتیک ، و صلح خواهانه' حزب دمکرات نسبت به کومهله وحدت فکری و یکپارچگی کم نظیری در صفوف حزب بوجود آمده است و از این نظر هیچ اختلافی بین اعضای حزب از رهبری تا عضو ساده بچشم نمی خورد ، بنابراین ، تاکی با این گونه خوش خیالیها خود را امیدوار نگاه می دارند و افسراد ساده دل خود را در فریب خوردگی باقی می گذارند ؟ ایمن مسأله ای است که خود آنان و فریب خوردگان شان بایست بدان پاسخ گویند !

* * *

هەموو النامەهێ کۆتیب

کمیسیون انتشارات کمیته، مرکزی

حزب دمکرات کردستان ایسوان

باز تکثیر از حزب دمکرات کردستان ایران - کمیته، سوئد

۱۰/۱/۸۰